

MARDAĆ (6) *vb impf*

mâr- (4) *BierEz*, *RejZwierc* (3), mar- *HistRzym* (2).

praes [1 sg mardâm.] ◊ 3 sg mardâ (2). ◊ *praet* 3 sg m mardâł (2). ◊ *part praes act* mardając (2).

Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde XVI – XVIII w.*

Machać ogonem (wyraz zadowolenia u zwierząt) (6) : Ale gdy kowal ieść począł/ Dopiero więc piès fie ocknął: Chodził po domu mardáiąc/ Kości pod łtołem zbieráiąc. *BierEz* K2; [Márdam/ Adulor, blandior. *Volck* Lll].

Zwrot: »mardać ogonem [w tym: od czego (1)]« = (*cauda*) *adulari*, *caudam motitare a. movere Cn* (5): A gdy był wyciągnioⁿ [lew] ráduiąc fie mardał ogonem wdzięczność vkázuiąc *HistRzym* 67, 67v; Iefzcze tho łnadź łzkodliwzy niżli on pies czo fie idąc do ciebie łási á marda ogonem/ á gdy fie nie obaczyłz álic on zá nogę cáp. *RejZwierc* 83, 81v, 92.

Cf **MARGAĆ**